Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Corneliu Guzun
Dosarul nr. 2a-2563/25
(2-24096982-02-2a-18072025)

D E C I Z I E

1 octombrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Diana Corlăteanu şi Nicolae Ghedrovici
Grefier Gabriela Catrinesco

examinând, în şedinţă de judecată publică, cererea de apel declarată de reprezentantul Procuraturii Anticorupție, procurorul Marta Bîzgan,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 februarie 2025, prin care s-a admis acțiunea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată, înaintată de Gheorghe Tăut către Procuratura Anticorupție cu privire la apărarea dreptului de proprietate și ridicarea sechestrului,-

a c o n s t a t a t:

Pretenţiile reclamantului:

La data de 29 august 2024, reclamantul Gheorghe Tăut s-a adresat cu acțiune către Procuratura Anticorupție, cu privire la apărarea dreptului de proprietate și ridicarea sechestrului.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a menționat că, prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 23.10.2019 (irevocabilă 23.11.2019) s-a menţinut fără modificări hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 24.05.2019, în cauza penală în privința învinuitului Gheorghe Tăut în partea: - se menţine măsura asiguratorie dispuse prin încheierea Judecătoriei Buiucani nr. 12-65/2018 din 17.10.2018 privind aplicarea sechestrului pe cota-parte de 1/2 din bunul imobil (teren pentru construcţii) cu nr. cadastral *****, situat în or. Ialoveni, str. Alexandru Cristea 37/1, cu suprafaţa 0.0831 ha (valoarea cotei-părţi de 1/2 constituind suma de 67209,50 lei) şi cota-parte de 1/2 din bunul imobil (casă de locuit) cu nr. cadastral *****, amplasat în Ialoveni, str. Alexandru Cristea 37/1 (valoarea cotei-părți de 1/2, constituind suma de 374 832 lei).

A menționat, că data de 11.10.2023 reclamantul Gheorghe Tăut a aflat din Registrul de Stat a bunurilor imobile despre faptul, că asupra bunurilor imobile ce îi aparţin cu dreptul de proprietate este aplicat sechestru în baza încheierii Judecătoriei Buiucani din 17.10.2018.

Reclamantul a indicat, că la data de 10.10.2023 în baza contractului de donaţie nr. 1-2391 Gheorghe Tăut a devenit unic proprietar al bunurilor imobile sechestrate. Avînd în vedere faptul că au fost stabilite circumstanțe recent descoperite care dovedesc că sechestrul a fost aplicat greşit, la data de 13.12.2023 Tăut Gheorghe a depus cererea de revizuire împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău nr. 1a-1240/19 din 23.10.2019. Prin cererea de revizuire a

solicitat casarea parţială a hotărîrii primei instanţe şi anularea sechestrului dispus de judecătorul de instrucţie în baza încheierii Judecătoriei Buiucani nr. 12-65/2018 din 17.10.2018 aplicat asupra cota-parte 1/2 2 din bunul imobil cu nr. cadastral ***** şi cu nr. cadastral *****, situat în or. Ialoveni, str. Alexandru Cristea, 37/1.

Prin încheierea Curţii de Apel Chişinău nr. 1rh-33/23 din 25.07.2024 s-a respins cererea de revizuire, ca fiind inadmisibilă.

A consemnat, că, judecătorul de instrucţie la data de 17.10.2018 prin încheierea Judecătoriei Buiucani nr. 12-65/2018, a admis demersul cu privire la aplicarea sechestrului asupra ½ cotă - parte din bunurile imobile lui Gheorghe Tăut, fără a ţine cont de faptul că bunurile sechestrate nu aparţin învinuitului Gheorghe Tăut. A menționat, că judecătorul de instrucție nu a verificat şi nu a solicitat prezentarea extrasului din Registrul de Stat al Bunurilor Imobile (Cadastru) pentru stabilirea exactă cine este proprietarului bunurilor imobile asupra cărora se solicită aplicarea sechestrului, fiind comisă o eroare atunci cînd a confundat pe proprietarul bunurilor imobile Gheorghe Tăut cu Tăut Gheorghe Vasile, care este tata lui Tăut Gheorghe Gheorghe (fiu).

Mai indică că, în dispozitivul încheierii Judecătoriei Buiucani nr. 12-65/2018 din 17.10.2018 se conţine şi o altă eroare şi anume sunt indicate greşit datele cu privire la IDNP (*****) şi data luna şi anul naşterii 28.04.1976 ale lui Tăut Gheorghe Vasile, pe cînd cele corecte sunt: IDNP *****din 20.20.1961.

A susținut, că, judecătorul de instrucție nu a atras în proces şi nu adus la cunoştinţa persoanelor interesate în conformitate cu art. 209 CPP actul judecătoresc prin care acestora le sunt lezate drepturile cu privire la proprietate privată. Indică reclamantul că, prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni nr. 1-3/19 din 24.05.2019 a fost condamnat Tăut Gheorghe Vasile şi menținută măsura asiguratorie dispusă prin încheierea Judecătoriei Buiucani nr. 12-65/2018 din 17.10.2018 privind aplicarea sechestrului pe cota-parte de 1/2 din bunul imobil cu nr. cadastral ***** şi nr. cadastral *****, situat în or. Ialoveni, str. Alexandru Cristea 37/1. Ulterior, prin Decizia Curţii de Apel Chişinău din 23.10,2019 s-a casat parţial sentinţa Judecătoriei Ialoveni din 24.05.2019 în partea stabilirii pedepsei, în rest sentinţa a rămas fără modificări, şi anume s-a menţinut sechestrul. Decizia Curţii de Apel Chişinău nu a fost contestată la Curtea Supremă de Justiţie. Reiterează reclamantul că, prin încheierea judecătorului de instrucţie din 17.10.2018 a fost aplicat sechestru pe bunurile imobile cu nr. cadastral ***** şi ***** ce aparţineau la aceea etapă cu dreptul de proprietate 1/2 lui Tăut Gheorghe Gheorghe în baza contractului de donație nr. 7075 din 27.11.2006 şi 1/2 dnei. Tăut Tatiana în baza certificatului cu privire la dreptul de proprietate asupra cotei-părţi din proprietate comună nr. 7066 din 24.11.2006. Indică că, prin actele de proprietate şi actele din Registrul public se atestă faptul că din anul 2003 pînă în anul 2006 Tăut Gheorghe Vasile a fost proprietar al acestor bunuri imobile, însă după anul 2006 acesta nu mai avea nici un drept asupra bunurilor imobile în cauză. Astfel în anul 2006 fiul acestuia Tăut Gheorghe Gheorghe a devenit proprietarul a 1/2 din bunurile imobile obţinute în baza contractul de donaţie nr. 7075 din 27.11.2006, cu titlu gratuit, fără a avea careva obligaţii pecuniare faţă de tatăl său Tăut Gheorghe Vasile. Reclamantul indică că la data de 10.10.2023 a devenit unicul proprietar al bunului imobil în cauză în baza contractului de donaţie nr. 1-2391 semnat între Evseeva Cristina şi Tăut Gheorghe Gheorghe.

Relatează faptul că, instanţa s-a bazat doar pe delegaţia din 05.10.2018 a organul de urmărire penală al CNA în temeiul căreia a fost efectuată investigaţia financiară paralelă de

către Agenţia de recuperare a bunurilor infracţionale în privinţa lui Tăut Gheorghe Vasile, care eronat au stabilit că acesta deţine în proprietate ½ cotă-parte din bunurile imobile cu nr. cadastral ***** şi *****.

Consideră că toţi participanţii în procesul de investigare a cauzei nu au atras atenţia la faptul că atât fiul, cât şi tatăl acestuia poartă numele Tăut Gheorghe, iar unica deosebire este patronimicul la tată este Vasile, iar la fiu Gheorghe.

În opinia reclamantului, această greşeală a dus la aceea că din data de 18.10.2018 şi pînă la data depunerii acțiunii, Tăut Gheorghe Gheorghe este în imposibilitate să-şi exercite dreptul său de proprietate în deplinele puteri, astfel fiind încălcat principiile fundamentale ale drepturilor omului privind dreptul la proprietatea privată prevăzută de Constituţia Republicii Moldova şi de Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Solicită reclamantul: constarea încălcării dreptului de proprietate; -anularea sechestrului dispus de judecătorul de instrucție în baza încheierii Judecătoriei Buiucani nr. 12-65/2018 din 17.10.2018 aplicat asupra cota-parte 1/2 din bunul imobil cu nr. cadastral ***** şi cu nr. cadastral *****, situat în or. Ialoveni, str. Alexandru Cristea37/1.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 februarie 2025, s-a admis acțiunea. S-a constatat încălcarea dreptului de proprietate a reclamantului Gheorghe Tăut. S-a ridicat sechestru dispus prin încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Chişinău (sediu Buiucani) nr. 12-65/2018 din 17.10.2018, asupra ½ cotă-parte din bunul imobil cu nr. cadastral ***** și asupra ½ cotă-parte din bunul imobil cu nr. cadastral *****, ambele situate în or. Ialoveni, str. Alexandru Cristea, 37/1.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 7 martie 2025, reprezentantul Procuraturii Anticorupție, procurorul Marta Bîzgan a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 februarie 2025, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri, privind încetarea procesului civil.

Argumentele părţilor:

În motivarea apelului s-a indicat, că prin Legea nr.245 din 31.07.2023, au fost operate modificări la Codul de procedură penală, în vigoare din data de 22.08.2023, astfel, art.209 din Codul de procedură penală, după modificări, are următorul conținut: „(1) Punerea bunurilor sub sechestru poate fi contestată în modul stabilit de prezentul cod de către bănuit, învinuit, inculpat sau persoanele care consideră că aplicarea sechestrului asupra bunurilor lor este nejustificată. Plângerea sau recursul înaintat nu suspendă executarea acestei măsuri. (2) Alte persoane decât bănuitul, învinuitul, inculpatul care consideră că menținerea sechestrului asupra bunurilor lor este nejustificată sunt în drept să ceară scoaterea bunurilor lor de sub sechestru organului de urmărire penală, judecătorului de instrucție sau instanței de judecată care judecă cauza. (3) Cererea de scoatere a bunurilor de sub sechestru poate fi înaintată instanței de judecată care judecă cauza până la începerea dezbaterilor judiciare”.

Prin prisma normelor citate supra, a opiniat lipsa competenței jurisdicționale materiale a instanţei judecătoreşti, de a judeca în ordinea procedurii civile, acţiunea înaintată la cererea de chemare în judecată, depusă la 29 august 2024 (dată la care erau în vigoare modificările

operate la art.209 din Codul de procedură penală) de către Tăut Gheorghe împotriva Procuraturii Anticorupție, privind constatarea încălcării dreptului de proprietate a reclamantului Tăut Gheorghe și ridicarea sechestrului dispus prin încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.12-65/2018 din 17.10.2018, asupra ½ cotă parte din bunul imobil cu nr.cadastral ***** și asupra ½ cotă parte din bunul imobil cu nr.cadastral *****, ambele situate în or.Ialoveni, str.Alexandru Cristea 37/1, or, potrivit modificărilor introduse la art.209 din Codul de procedură penală, unica instanţă care se poate expune referitor la legalitatea aplicării sechestrului este judecătorul de instrucție sau instanța de judecată care judecă cauza, respectiv instanţa de judecată care judecă cauza penală în fond, excluzând posibilitatea examinării legalităţii aplicării sechestrului în ordinea procedurii civile.

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost pronunțat la 12 februarie 2025, iar cererea de apel a fost depusă la 7 martie 2025, Colegiul judiciar constată că aceasta a fost declarată în termen.

Poziția părților în ședința de apel:

În ședința instanței de apel reprezentantul apelantei Procuraturii Anticorupție, procurorul Marta Bîzgan nu s-a prezentat, dar prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

Intimatul Gheorghe Tăut și reprezentantul acestuia, avocatul Eugeniu Bujoreanu, fiind citați legal, nu s-au prezentat în ședința instanței de apel. Urmare a acestui fapt și în corespundere cu prevederile art. 379 alin. (1) Cod de procedură civilă, Colegiul a dispus examinarea cauzei în lipsa părților.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul consideră apelul declarat drept neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanțe.

În temeiul art. 240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

În acord cu prevederile art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Din conţinutul celor relatate Colegiul reţine că, sarcina instanţei de apel derivă reieşind din dispoziţiile art. 373 alin.(1), (2), (5) CPC, în condiţiile în care instanţa de fond a

soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.

Colegiul reţine că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare (Hirro Balani c.Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.

Instanţa de apel menţionează că, art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Potrivit art. 117 alin. (1), (2) CPC, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicațiile părților și ale altor persoane interesate în soluționarea cauzei, din depozițiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experților.

În acord cu art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În corespundere cu art.121 CPC, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art.130 alin.(1)-(4) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Cu referire la cazul dedus judecății, Colegiul judiciar a reținut, că prin încheierea judecătorului de instrucţie a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău nr. 12-65/2018 din 17

octombrie 2018 a fost aplicat sechestru pe bunurile imobile ce aparțin cu drept de proprietate învinuitului Tăut Gheorghe Vasile și anume cota – parte de ½ din bunul imobil cu nr. cadastral ***** și asupra ½ cotă-parte din bunul imobil cu nr. cadastral *****, ambele situate în or. Ialoveni, str. Alexandru Cristea, 37/1 (f.d.55- 57).

Potrivit extrasului din Registrul de Stat al Bunurilor Imobile (Cadastru) cota – parte de ½ din bunul imobil cu nr. cadastral ***** și asupra ½ cotă-parte din bunul imobil cu nr. cadastral *****, ambele situate în or. Ialoveni, str. Alexandru Cristea, 37/1, aparțin cu drept de proprietate lui Tăut Gheorghe Gheorghe, care este fiul lui Tăut Gheorghe Vasile, dreptul fiind înregistrat la 27 noiembrie 2006, în baza contractului de donație nr. 7075 din 27.11.2006 (f.d.54).

Iar cealaltă cotă – parte de ½ din bunurile imobile cu nr. cadastral ***** și *****, ambele situate în or. Ialoveni, str. Alexandru Cristea, 37/1, a fost înregistrat cu drept de proprietate după Tăut Gheorghe Gheorghe, la data de 11 octombrie 2023, în baza contractului de donație nr. 1-2391 din 10 octombrie 2023.

Depunând prezenta acțiune în instanța de judecată reclamantul Gheorghe Tăut a solicitat constatarea încălcării dreptului de proprietate a reclamantului Tăut Gheorghe și ridicarea sechestrului dispus prin încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Chișinău (sediu Buiucani) nr. 12- 65/2018 din 17.10.2018, asupra ½ cotă-parte din bunul imobil cu nr. cadastral ***** și asupra ½ cotă-parte din bunul imobil cu nr. cadastral *****, ambele situate în or. Ialoveni, str. Alexandru Cristea, 37/1.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea cauzei în fond, a admis acțiunea înaintată de Gheorghe Tăut integral.

Exprimându-și dezacordul cu hotărârea primei instanțe, Procuratura Anticorupție a contestat-o cu apel, invocând argumentele expuse mai sus.

Verificând legalitatea hotărârii contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în cererea de apel, instanța de apel constată că soluția a fost dată de către instanța de fond cu elucidarea pe deplin a circumstanțele cauzei, cu lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele invocate.

Astfel, Constituţia Republicii Moldova garantează dreptul la proprietate, instituind normele constituționale în conformitate cu care statul asigură dreptul de proprietate, ocroteşte și garantează realizarea dreptului de proprietate în formele solicitate de titular, dacă acestea nu vin în contradicţie cu interesele societăţii. Reglementări similare sunt reţinute și de Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului, Protocolul adițional nr.1, art.1, care recunoaște dreptul oricărei persoane fizice sau juridice la respectarea bunurilor sale, precizând că nimeni nu poate fi lipsit de proprietate decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de Lege și de principiile generale ale dreptului internațional, ceea ce semnifică inclusiv că orice fapt, act și/sau acţiune care îngrădește dreptul de proprietate este contrar Convenţiei şi implicit dreptului la respectarea bunului, or proprietarul dispune de posesia, folosinţa şi dispoziţia asupra acestuia, elementele dreptului de proprietate urmând să determine posibilitatea reală şi fără impedimente a exploatării proprietății, exploatare care ar fi iluzorie fără instituirea dreptului real la valorificare a terenului aferent, inclusiv dreptul de a-și exercita oportunitatea deplină la libera alegere a modului de folosință. Jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, accentuează asupra perceptului general al necesității respectării dreptului de proprietate conform art. 1 alin. (1) din Protocolul adițional

nr. 1, potrivit căruia „orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale”.

În baza art. 501 alin. (2) Cod civil, dreptul de proprietate este garantat. Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă şi prealabilă despăgubire. Exproprierea se efectuează în condiţiile legii.

În conformitate cu articolul 202 Cod de procedură penală, organul de urmărire penală din oficiu sau instanța de judecată, la cererea părților, poate lua în cursul procesului penal măsuri asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, precum și pentru garantarea executării pedepsei amenzii. Măsurile asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, precum și pentru garantarea executării pedepsei amenzii, constau în sechestrarea bunurilor mobile și imobile în conformitate cu art. 203-210.

Potrivit articolului 203 Cod de procedură penală, punerea sub sechestru a bunurilor este o măsură procesuală de constrângere, care constă în inventarierea bunurilor și interzicerea proprietarului sau posesorului de a dispune de ele, iar în caz de necesitate, de a se folosi de aceste bunuri. După punerea sub sechestru a conturilor și a depozitelor bancare sânt încetate orice operațiuni în privința acestora. Punerea sub sechestru a bunurilor se aplică pentru a asigura repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, acțiunea civilă sau eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor ori a contravalorii bunurilor prevăzute la art.106 alin. (2) și art.106^1 din Codul penal.

În conformitate cu prevederile articolului 205 alin. (1) din Codul de procedură penală, punerea sub sechestru a bunurilor poate fi aplicată de către organul de urmărire penală sau de către instanţă numai în cazurile în care există o bănuială rezonabilă că bunurile urmărite vor fi tăinuite, deteriorate sau cheltuite.

Actele cauzei certifică faptul că, conform încheierii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău nr. 12-65/2018 din 17 octombrie 2018 (f.d.55-56), sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni nr. 1-3/19 din 24 mai 2019 în cauza penală în privinţa învinuitului Tăut Gheorghe Vasile, decizia Curţii de Apel Chişinău din 23 octombrie 2019 (f.d.30-38), calitatea de învinuit o avea Tăut Gheorghe Vasile.

Prin urmare, din materialele cauzei s-a stabilit cu certitudine, că la caz, persoana reclamantului Tăut Gheorghe Gheorghe, nu a fost indicată ca având careva statut procesual în cadrul dosarului penal menționat, iar ținerea sub sechestru a ½ cotă-parte din bunul imobil cu nr. cadastral ***** și ½ cotă-parte din bunul imobil cu nr. cadastral *****, ambele situate în or. Ialoveni, str. Alexandru Cristea, 37/1, aplicat prin încheierea Judecătoriei judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Chișinău (sediu Buiucani) nr. 12-65/2018 din 17.10.2018, la caz nu și-a găsit justificare. Or, reclamantul Tăut Gheorghe Gheorghe, nu este parte în cauza penală în care s-a dispus aplicarea sechestrului, nu are nici un statut la dosar, pe cînd a fost aplicat sechestru pe bunurile care-i aparține cu drept de proprietate.

Nu se reține de instanța de apel alegațiile părții apelante, precum că potrivit modificărilor introduse la art.209 din Codul de procedură penală, unica instanţă care se poate expune referitor la legalitatea aplicării sechestrului este judecătorul de instrucție sau instanța de judecată care judecă cauza, respectiv instanţa de judecată care judecă cauza penală în fond, excluzând posibilitatea examinării legalităţii aplicării sechestrului în ordinea procedurii civile.

Or, Legea nr.245/31.07.2023 privind modificarea unor acte normative, în dispoziții tranzitorii, nu a specificat procedura examinării cu referire la spețele în baza art.209 CPP, prin urmare, procedura de examinare continuă în baza prevederilor până la modificarea art.209 CPP. Luând în considerare aplicarea sechestrului în anul 2018, instanța urmează să examineze prezenta cerere de chemare în judecată conform procedurii de până la intrarea în vigoare a Legii nr.245/31.07.2023.

Colegiul civil reține că, în sensul articolului 209 alin. (2) din Codul de procedură penală,, alte persoane decât bănuitul, învinuitul, inculpatul care consideră că punerea sub sechestru a bunurilor lor este efectuată ilegal sau neîntemeiat sânt în drept să ceară organului de urmărire penală sau instanţei să scoată bunurile de sub sechestru. În cazul în care acestea refuză să satisfacă rugămintea sau nu au comunicat persoanei respective despre soluţionarea cererii timp de 10 zile din momentul primirii ei, persoana este în drept să solicite scoaterea bunurilor de sub sechestru în ordinea procedurii civile. Sub acest aspect urmează a fi menționat că, legiuitorul a stabilit expres posibilitatea sau modalitatea altor persoane decât bănuitul, învinuitul și inculpatul de apărare a drepturilor și intereselor sale, care consideră că sunt afectate prin aplicarea sechestrului în cadrul unui proces penal. Astfel, în contextul normei menționate se evidențiază că, acest text de Lege conferă instanței de drept comun deplina jurisdicție pentru a verifica caracterul legal al sechestrului penal aplicat asupra bunurilor persoanelor care consideră că sechestrarea este una ilegală și neîntemeiată.

Prin urmare, sunt declarative afirmațiile apelantului referitor la netemeinicia hotărîrii instanței de fond, deoarece soluția primei instanțe este rezultatul unei interpretări corecte a normelor de drept material, cu aprecierea juridică cuvenită a probelor în conformitate cu art.130 Codul de procedură civilă și respectării prevederilor art.121, art.122 Codul de procedură civilă.

Din considerentele menţionate şi avînd în vedere că prima instanţă a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural şi apreciind probele în conformitate cu art.130 Codul de procedură civilă, a emis o hotărîre legală, iar argumentele invocate în cererea de apel nu au suport probator, Colegiul judiciar ajunge la concluzia de a respinge apelul şi de a menţine hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 februarie 2025.

În conformitate cu art. 385 alin.(1) lit. a), art. art. 389-390, CPC, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge cererea de apel declarată de reprezentantul Procuraturii Anticorupție, procurorul Marta Bîzgan.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 februarie 2025, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată, înaintată de Gheorghe Tăut către Procuratura Anticorupție cu privire la apărarea dreptului de proprietate și ridicarea sechestrului.

Decizia este definitivă din momentul pronunţării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele completului,

judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Diana Corlăteanu

Nicolae Ghedrovici